

Abstrakt

Tato disertační práce se zabývá ageismem mezi krajními věkovými skupinami dospělé populace v České republice v mezinárodním srovnání. Navazuje na zjištění o rozšířenosti problému ageismu a narůstajícím významu věku coby sociální charakteristiky v moderních společnostech. Cílem práce je obohatit tradiční zkoumání ageismu jako problému týkajícího se seniorů o analýzu vzájemných mezigeneračních vztahů. S využitím perspektivy teorie sociální identity jsou vztahy mezi mladými lidmi a seniory popsány jako výsledky procesu konstrukce vlastních věkových a generačních identit mladých lidí a seniorů a vzájemného porovnávání a oddalování těchto skupin. K zodpovězení výzkumných otázek o způsobech konstrukce identit mládí a stáří a zdrojů vzájemného ageismu je využita analýza kvalitativních rozhovorů s mladými lidmi a seniory a kvantitativních dat ze dvou mezinárodních výzkumů: European Social Survey Round 4 a International Social Survey Programme 2013. Analýzy v empirické části dokládají, že ageismus je v České republice rozšířenější než v jiných evropských zemích a zároveň ukazují specifické zdroje ageismu v českém prostředí. V závěrech je zdůrazněn význam vzájemných očekávání napříč věkovými skupinami, hodnotových orientací mladých lidí a seniorů a věkové segregace na rozvoj ageismu. Jednotlivá zjištění umožňují formulovat očekávání o trendech vývoje mezigeneračních vztahů a definovat východiska, jak se po společenské stránce vypořádat se střety a s nepochopením na straně jednotlivých generací.